

РЕШЕНИЕ

№ 25166

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5082** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Делото е образувано по жалба от 03.04.2025г. от Н. М. С., гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място], чрез процесуален представител. С жалбата се оспорва отказ от 28.03.2025г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, вид „С“, издаден от Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О. по заявление на Н. М. С.. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ, като твърди, че постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че отказът не съдържа мотиви, не е подкрепен с обективни доказателства и не се конкретизира основанието за отказ. В жалбата се твърди, че констатациите, че канещото лице е напуснало Република България на 27.02.2025г. и че е родено през 1972г. и няма как да е дъщеря на жалбоподателката“ не отговарят на обективната истина. Твърди се, че канещото лице дъщеря на С. и не е напуснала България, а е пътувала до Н., чийто гражданин е, но не е прекратила дългосрочното си пребиваване в Р България. По същество моли отказът да бъде отменен, като бъде постановено връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания. Претендират се разноси по делото. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, като излага съображения по същество в представената писмена защита. Ответникът- Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., в съдебно заседание оспорва жалбата, като счита отказа за законосъобразен и прави възражения за претендираното адвокатско възнаграждение. СГП не изпраща представител в съдебно заседание.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза от 14.02.2025 г. (л. 27) жалбоподателката Н. М. С., гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място], е подала до Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип С. В заявлението жалбоподателката е посочила, че целта на посещението и посещение при роднини или приятели, роднинска връзка с гражданин на ЕС, ЕИП или Швейцария-дете и майка, средства за издръжка-лична банкова сметка, професия бизнес партньор, приложена покана от семейството и е посочено име на канещото лице- Б. С. с адрес за настаняване –С., И. 06П, [улица].

Към заявлението са приложени застраховка, декларация от Х. Б., че ще осигурява жилище на жалбоподателката на адрес в [населено място],[жк] [улица], покана-декларация за частно посещение на чужденец от С. Б., гражданин на Н., [дата на раждане] в Д., С., с адрес в [населено място],[жк], [улица], с която се декларира, че ще осигури за срок от 90 дни жилище на Н. М. С. с дата и място на раждане 16.11.1947г. Д., С., с родство-майка, на посочения адрес-[населено място],[жк], [улица]; копие от паспорта на С. Б.; копие на самолетни билети, застраховка, справка за IBAN на С. Б.; копие от паспорта на Н. М. С./л.30 и сл./

В хода на административното производство е извършена проверка в Националната визова информационна система /НВИС/ за издаване на горепосочената виза /л.91/, където е посочено положително становище на З. за издаване на виза, с бележки „предоставената информация относно обосновката и целта и условията на планирания престой не е надеждна. Допълнителни забележки: Не доказва по убедителен начин цел и условията на престоя. Направени изявления и намерения за пътуване, както в цялостния анализ на документите и фактите не доказват по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. При извършената проверка е установено, че канещото лице напуснало Р България на 27.01.2025г. Установено е, че канещото лице е родено през 1972г. и няма как да е дъщеря.“

В Националната визова информационна система е отразено, че Н. М. С. е [дата на раждане] в Д., С., вдовица, с посочване на настояща професия моряк, социален статут работник и работодател ZUMRDAN PROJECT MANGEMENT SERVICES CO.

На 28.03.2025г. е издаден оспорваният отказ за издаване на виза тип С на Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О. с посочване, че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна.

В хода на съдебното производство са приложни договор за гражданско дружество „З. ПРОЕКТ УПРАВЛЕНИЕ НА УСЛУГИ КО“; детайли за акциите; разрешение за пребиваване на чуждестранен гражданин за жалбоподателката с посочване професия- партньор, работодател З. ПРОЕКТ УПРАВЛЕНИЕ НА УСЛУГИ КО“; електронно извлечение от банкова сметка; резервация за пътуване Д.-С. 10.03.-10.04.2024г.; паспорт от Кралство Н. за С. Б., с дата на раждане 08.07.1972г.

Получено е писмо от ДАНС /л.89/, видно от което е изразено положително становище в НВИС, тъй като апликантът не е идентифициран като заплаха за националната сигурност, като становището на ДАНС не обвързва останалите компетентните органи, участващи в съгласувателната процедура.

Ответникът е приложил заповед №АВ-02-17/16.01.2025г. на Генералния консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., с която К. А. –З. в ГК-Д. е определен за служител, който подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите за отказ за виза /л.101/ и заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, с която е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да

определят с писмена заповед консулските длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите за виза /л.44/.

В хода на съдебното производство са представени и приобщени като доказателства и копие от паспорта на жалбоподателката и на Б. С., както и копие от заявление за регистрация на семейство от регистър на сирийски арабски гражданин, видно от който за С. Б. е посочен баща М. С. и майка Н. М. /л.85/

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима- подадена е до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, в срок. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г. / - "Наредбата"/ Н.. В чл. 27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. Според чл. 34, ал. 1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

За отказа се съставя формуляр по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган- К. А. -консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., предвид заповед №АВ-02-17/16.01.2025г. на Генералния консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., с която К. А. –З. в ГК-Д. е определен за служител, който подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите за отказ за виза /л.101/ и заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, с която е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските

длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите за виза /л.44/. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в писмена форма и формално съдържа конкретни правни и фактически основания, съгласно изискванията на чл.59 ал.2 АПК.

Безспорно административният акт следва да съдържа фактическите основания за неговото издаване. По същество те представляват юридическият факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. В конкретната хипотеза формално са изложени фактическите основания, но липсва обсъждане на представените от жалбоподателя множество документи и изясняване на въпроса, защо административният орган приема, че „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“. В хода на административното производство е извършена проверка в Националната визова информационна система /НВИС/ за издаване на горепосочената виза /л.91/, където е посочено положително становище на 3. за издаване на виза, с бележки „предоставената информация относно обосновката и целта и условията на планирания престой не е надеждна, като е прието като основание за отказа, че канещото лице напуснало Р България на 27.01.2025г. и е установено, че канещото лице е родено през 1972г. и няма как да е дъщеря.“ В случая, обаче, от събраните доказателства /копие на паспортите и копие от заявление за регистрация на семейство от регистър на С. Б./ безспорно се доказва, е жалбоподателката Н. М. С. е [дата на раждане] в Д., С. и е майка на канещото лице –С. Б. - гражданин на Н., [дата на раждане] в Д., С.. Съдът възприема възраженията на процесуалния представител на жалбоподателката, че посоченото второ основание –канещото лице е напуснало Р България на 27.01.2025г., не може да бъде самостоятелно основание за отказ от виза, тъй като не е доказано, че към датата на планирания престой-10.03-10.04.2025г. канещото лице няма да бъде в България. Противното би ограничило правото на придвижване на канещото лице, за което са събрани доказателства, че е гражданин на Н..

В случая следва да бъдат отчетени и други противоречия, отразени в Националната визова информационна система, а именно, че Н. М. С. е [дата на раждане], професия моряк, социален статут работник и работодател ZUMRDAN PROJECT MANAGEMENT SERVICES CO. Видно от представените доказателства по делото жалбоподателката е [дата на раждане] и е съдружник в посоченото дружество, като няма данни тя да е моряк или работник. В този смисъл, данните, послужили като основание за издаване на отказа за виза, не са отразени правилно и следва да бъдат преразгледани, поради и което постановеният отказ е неправилен и следва да бъде отменен. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди горепосочените писмените доказателства и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването, както и намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

При този изход на спора, ответникът дължи разноси на жалбоподателя. В жалбата е направено искане за присъждане на разноси от страна на процесуалния представител на жалбоподателя. В случая съдът взе предвид представения списък на разноските за общ размер в 1010лв. /хиляда и десет лева/ -/10 лв. платена държавна такса и 1000лв. адвокатски хонорар/, ведно с договора за правна помощ, съгласно който договореното възнаграждение за адвокатски хонорар е 1000лв. с отбелязване, че е платено в брой, поради което на жалбоподателката следва да и бъде присъдено изплащането на разноските по делото. С оглед спецификата на предмета на делото, съдът намира, че възражението за прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно. Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ жалба от 03.04.2025г. от Н. М. С., гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място], отказ от 28.03.2025г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, вид „С“, издаден от Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О. по заявление на Н. М. С..
ВРЪЩА преписката на административния орган - Консул в Генералното консулство на Република България в Д., О., за ново произнасяне в 30-дневен срок по заявление за издаване на виза от 14.02.2025 г., съобразно мотивите на настоящото решение.
ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Н. М. С., гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място] сумата 1010 лв. (хиляда и десет) лева разноси по делото.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: